

Fővárosi Törvényszék
40.P.20.981/2019/13.

1

A Fővárosi Törvényszék

a dr. Györki Mónika egyéni ügyvéd (1027 Budapest, Kandó K. utca 3. 4/3.) által képviselt

Marton Béla (8175 Balatonfűzfő, Árok utca 3.) **felperesnek**

a dr. Jurida Petra Natália egyéni ügyvéd (2800 Tatabánya, Mártírok útja 88.) által képviselt

24.hu Szerkesztősége (1037 Budapest, Montevideo utca 9.) **I. r. alperes**

és a **Central Digitális Média Kft.** (1037 Budapest, Montevideo utca 9.) **II. r. alperes** ellen

sajtó-helyreigazítás iránt indított perében meghozta a következő

í t é l e t e t.

A bíróság a keresetet elutasítja és kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 108.000,- (száznolcezer) forint + 29.160,- (huszonkilencezer-százhatvan) forint áfa, mindösszesen 137.160,- (százharminchétezer-százhatvan) forint ügyvédi munkadíjat, mint perköltséget, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatal külön felhívására 36.000,- (harminchatezer) forint feljegyzett eljárási illetéket.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül elektronikus úton benyújtandó fellebbezésnek van helye a Fővárosi Ítéltáblához, melyet a Fővárosi Törvényszéken kell előterjeszteni, az elektronikus kapcsolattartásra vonatkozó szabályok szerint.

Fellebbezés esetén a Fővárosi Ítéltábla előtt a jogi képviselet kötelező.

A fellebbezési határidő lejártá előtt a peres felek kérhetik, hogy a fellebbezést a másodfokú bíróság tárgyaláson kívül bírálja el.

Ha a fellebbezés csak a perköltség nagyságára, vagy viselésére, a teljesítési határidőre, vagy az állam által előlegezett költség viselésére vonatkozik, illetőleg ha a fellebbezés csak az ítélet indokolása ellen irányul, bármelyik fél kérheti, hogy a fellebbezést a másodfokú bíróság tárgyaláson bírálja el.

I N D O K O L Á S

A felperes Balatonfűzfő polgármestere, az alperes pedig országos ismertségű sajtószerv szerkesztősege.

Az alperes a felperessel kapcsolatban 2019. március 9-én és 2019. március 21-én cikkeket hozott nyilvánosságra a www.24.hu elnevezésű internetes sajtótermékben.

A 2019. március 9-én megjelent cikk „Brutálisan kiirtották a védett balatoni erdőt a polgármester parancsára” címmel, míg a 2019. március 21-én nyilvánosságra hozott cikk „Kormányhivatal: Védettség alatt állt a kiirtott Balaton-parti erdő” címmel került a nyilvánosság elé.

Mindkét cikk témája a közelmúltban már országos nyilvánosság elé tárt azon közéleti ügy, hogy Balatonfűzfő a községi strand melletti területen elhelyezkedő erdőréssz nagyobb részében kivágásra került. Az első, március 9-ei cikk arról számol be, hogy az adott több ezer négyzetméteres területen favágók dolgoztak, akik a felperesre, mint balatonfűzfői polgármesterre hivatkoztak. Utal a cikk arra, hogy az erdőirtásról fotók jelentek meg a település Facebook fórumán, melyhez számos komment kapcsolódott. A cikk szerint a lakók és a polgármester a Facebook nyilvánossága előtt vitatkoztak arról, hogy az érintett terület beépíthető vagy sem. Azt állította, hogy azon helyrajzi számokra, ahol a kivágott erdőterület volt, érvényes Natura 2000-es természetvédelmi védettség vonatkozik, mely a fakivágás gátját kellett volna képezze. Utalt rá, hogy a nyaralótulajdonosok egyike környezetvédelmi felülvizsgálatot kért az illetékes kormányhivataltól. A döntés megszületéséig azonban az erdő kivágásra került. A cikk szerzője megjelenítette a felperes Facebookon tett bejegyzésének tartalmát, miszerint a területen építkezés előkészítése zajlik, ugyanis várhatóan lakó és vendéglátó egységeket húznak majd fel a területre. Ugyanakkor a cikk szerint az erdőkivágás valós és tényleges háttere az, hogy az érintett területen strandröplabda pályákat terveztek, amit a felperes fiához köthető szörfösök is használnának. A cikk arról tájékoztat, hogy a kivágott erdőterület az önkormányzat tulajdonában áll, a Balatonfűzfő Szörf Klub Sportegyesület által bérelt partrésztől nem messze.

A március 21-ei cikk folytatja a korábbi cikkben tárgyalt ügyről történő tájékoztatást. Eszerint a balatonfűzfői strand melletti szakaszon kiirtásra került a tóparti erdő jelentős része, melyet a felperes azzal indokolt a balatonfűzfőiek Facebook fórumán, hogy a terület egyszerű építési terület volt. Ismertette a felperes azon közlését, hogy ez a terület nem Natura 2000-es besorolású, azaz nem áll környezetvédelmi szempontból védettség alatt. Utal a cikk a Magyar Nemzet hasonló témájú cikkére, mely szerint a felperes tagadta, hogy a terület védett lenne. Elmondása szerint csupán veszélyes fákat vágattak ki az érintett területről. A cikk szerzője hivatalos dokumentumra utal, mely szerint az adott terület hosszú ideje védettséget élvez, a cikk megírásakor Natura 2000-es oltalom alatt álltak. Ismerete forrásaként a Veszprémi Járási Kormányhivatalt jelölte meg, utalva a hatóság által kiadott tájékoztatás tartalmára.

A felperes 2019. március 12-én kelt levelében felhívta az alperes főszerkesztőjét, hogy igazítsa helyre 5 napon belül a cikkben szereplő valótlan tényállításokat.

Levelében pontosan megjelölte az általa kért helyreigazítás szövegét, kérte a valótlan tényekkel szembeállított valós tények közlését is.

2019. március 22. napján kelt levelében a felperes ismét helyreigazítás iránti kérelemmel fordult az alpereshez, melyben a március 21-ei cikk kapcsán kért helyreigazítást a szerkesztőségétől.

A cikkel érintett területen helyezkedik el a 351/3, 351/4 és 351/5 helyrajzi számú terület, melyek közül az első közpark, a második helyi közút, a harmadik ugyancsak közpark besorolású, és a balatonfűzfői önkormányzat tulajdonát képezi.

A felperes által kért helyreigazítás lényege, hogy a felperes nem adott valótlan tájékoztatást a partmenti fakivágásokkal érintett terület besorolásáról, illetve védettségéről, továbbá a felperes védett balatoni erdő kiirtására nem adott utasítást, nem gyakorolt nyomást a területtel kapcsolatos önkormányzati döntésekre.

A felperes a valós tények megjelölését is kérte. E tekintetben azt, hogy a felperes valós tartalmú tájékoztatást adott a partmenti fakivágással érintett területek besorolásáról, védettségéről, illetve, hogy a Natura 2000-es besorolású (védett) területeken nem történt erődirtás, fakivágás, a sportpálya építésének előkészítése nem védett, közpark besorolású területen zajlik.

Az I. r. alperes a helyreigazítási kérelemre nem reagált, az abban foglaltaknak nem tett eleget.

A felperes pontosított keresetében az alábbi helyreigazítások közzétételére kérte kötelezni az I. r. alperest, az eredeti cikkek címe alatt, eltérő színnel kiemelt háttérű keretben, a cikkek szövegével egyező méretű betűtípussal, az eredeti cikkbe ágyazottan, az eredeti cikk elérhetőségével azonos időre:

„Helyreigazítás:

2019. március 9-ei „Brutálisan kiirtották a védett balatoni erdőt a polgármester parancsára” címmel megjelent cikkünkben valótlanul, illetve a való tényeket hamis színben feltüntetve állítottuk, hogy Marton Béla, Balatonfűzfő polgármestere védett balatoni erdő kiirtására és környezetrombolásra adott utasítást, valamint nyomást gyakorolt a területtel kapcsolatos önkormányzati döntésekre.

A valótlan és a valós tényeket hamis színben feltüntető állításokkal szemben a valóság azt, hogy Marton Béla polgármester semmilyen erdő kiirtására, környezetrombolásra nem adott megbízást, továbbá nem gyakorolt nyomást a cikkben hivatkozott területtel kapcsolatos Önkormányzati döntésekre.”

„Helyreigazítás:

2019. március 21-ei „Kormányhivatal. Védettség alatt állt a kiirtott Balaton-parti erdő” címmel megjelent cikkünkben valótlanul és a való tényeket hamis színben feltüntetve állítottuk, hogy Marton Béla, Balatonfűzfő polgármestere valótlan tájékoztatást adott a partmenti, fakivágásokkal érintett területek besorolásáról és Natura 2000-es védettségéről.

A valótlan és a valós tényeket hamis színben feltüntető állításokkal szemben a valóság az, hogy Marton Béla polgármester tájékoztatása valós volt, a balatonfűzfői partmenti, Natura 2000-es besorolású területen semmilyen munkálatok nem zajlottak, erdőirtás, fakivágás nem történt, a sportpálya építésének előkészítése nem védett, közpark besorolású területen zajlik.”

A felperes kérte, hogy a bíróság a II. r. alperest kötelezze a perrel felmerült költségek megfizetésére.

A felperes előadta, hogy a felperes sem megbízást, sem utasítást nem adott erdő irtásra vagy környezetrombolásra, az önkormányzat fakivágással kapcsolatos döntéseit nem befolyásolta. A területre tervezett sportpálya ügyében 2018. augusztusáig zajló helyi képviselő-testületi hatáskörbe tartozó szavazásokon nem vett részt. Ezt követően 1 szavazattal vett részt a döntés meghozatalában a határozat során. Ekként valótlan a cikk azon állítása, hogy a felperes, mit polgármester nyomást gyakorolt volna bármilyen, a területtel összefüggő önkormányzati döntésre. Előadta, hogy a terület közeli erdős terület a magyar állam tulajdonát képezi, és valóban a Natura 2000-es oltalom alatt áll, ahol állagmegóvó munkálatokat rendelt meg a Székesfehérvári Vízügyi Igazgatóság, mint vagyonkezelő. Ugyancsak a közelben található, nem védett besorolású, magántulajdonú területen is zajlott fakivágás. Ez azonban jogerős építési engedély alapján történt, és a terület környezetvédelmi

szempontú védettséget nem élvez. Az önkormányzat tulajdonát képező sportpálya építésére kijelölt „kivett közpark” besorolású védelem alatt nem álló területen ugyancsak munkálatok indultak a Balaton Sport Klub Kft. megbízásából. a cikkhez tartozó képi illusztráció a magántulajdonú területen zajló építkezésen készült. Visszautasította, hogy bárki számára félrevezető vagy valótlan tájékoztatást nyújtott volna, illetve az önkormányzat tulajdonát képező 351/3 és 351/4 helyrajzi számon nyilvántartott közpark, illetve közút besorolású ingatlanokon nem zajlott fakivágás, illetve ezen területek nem állnak Natura 2000-es védettség alatt sem. A 351/5 helyrajzi szám alatti ingatlan Natura 2000-es védettségű, ugyanakkor ott sem munkálatok, sem fakivágás nem történt.

A felperes a perrel felmerült költségek megfizetésére oly módon kérte kötelezni a II. r. alperest, hogy költségei alátámasztására költségjegyzéket csatolt.

A kereset tárgyánál fogva illetékfeljegyzési joggal érintett.

Keresete jogcímeiként a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. tv. 12. § (1)-(2) bekezdését, valamint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. tv. (Pp.) 496. § (1) bek. jelölte meg.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására és a felperes perköltségben való marasztalására irányul.

Az alperesek előadták, hogy Veszprém Megyei Kormányhivatal Veszprémi Járási Hivatala 2019. február 5. napján kelt tájékoztató levele szerint a 351/3, 351/4 és 351/5 helyrajzi szám alatt fekvő ingatlanok Natura 2000 oltalom alá tartoznak. Hivatkoztak arra, hogy a Natura 2000.eea.europa.eu elnevezésű honlapon feltüntetett Natura területek között látható a teljes Balaton, ezen belül a balatonfűzfői partszakasz is, mint Natura 2000 oltalom alatt álló területek.

Előadták, hogy mindkét cikk úgynevezett oknyomozó cikk, számos előzménnyel. Utaltak rá, hogy a bíróság foglalkozott az ügygel a 40.P. 24.15262018. sz. eljárás keretében, ahol a felperes a felperes gyermeke volt, az alperesek pedig jelen per alperesei. Az ott vizsgált cikk az ügygel érintett önkormányzati tulajdonú partmenti telkeken tervezett strandröplabda pályák építésével foglalkozott. Az ottani ügy is a beruházáshoz kapcsolódó fakivágások indokoltságával állt összefüggésben. A felperes által kifogásolt közlések kapcsán előadta, hogy azok részben a vélemény szabadság körébe tartozó közléseknek számítanak, azaz nem minősülnek tényállításnak, ekként azokkal szemben sajtó-helyreigazításnak nincsen helye. Kiemelte, hogy országos nyilvánosságot érdemlő közéleti ügy tárgyalása keretében foglalt állást a cikk szerzője, aki a Balaton-part környezetének megóvása érdekében formálta meg véleményét a cikkben. Kiemelte, hogy jelenleg is zajló társadalmi vita kapcsán került sor a cikkek megírására, a sérelmezett közlések pedig oly módon kerültek megfogalmazásra, hogy azok kapcsán az átlagosnak tekinthető olvasó önálló véleményét alakíthatja ki, hiszen minden az ügyben érintett szereplő megszólításra került, illetve álláspontjukat ismertette a cikk szerzője. A közlések forrásai is megjelölésre kerültek, a tőlük származó közlések pedig szöveghűen kerültek a cikkbe. Kiemelte, hogy a cikk szerzője a cikk megírását közvetlenül megelőző időszakban hivatalos dokumentum tanulmányozása alapján jutott a cikkben kifejezett véleményére. Dokumentumokból levont okszerű következtetéseit jelenítette meg a szövegben. Hangsúlyozta, hogy a felperesi álláspontot is értelmezhetően, átláthatóan ismertette a cikk szerzője, ezért az újságírótól nem vonható el a véleményformálás lehetősége amennyiben az az olvasók számára mint vélemény ismerhető fel.

Kitért arra is, hogy a felperes olyan kifejezéseket is sérelmez a helyreigazítás iránti kérelemben, amelyek értékítéletet fejeznek ki, azaz sajtó-helyreigazítás tárgya nem lehetnek.

Kiemelte, hogy maga a felperes is elismerte, hogy az egyik érintett területen valóban zajlott fakivágás, ekként objektíve valótlannak nem lehet tekinteni a cikk ezzel kapcsolatos közlését sem.

Noha kérte, hogy a bíróság a perrel felmerült költségek megfizetésére a felperest kötelezze, ügyvédi költségei igazolására költségjegyzéket nyújtott be.

A kereset alaptalan.

A bíróság az ügy elbírálása során figyelembe vette a felperes által becsatolt, perrel érintett 2019. március 9-ei és 21-ei cikkeket. A cikkekhez kapcsolódó felperesi helyreigazítási kérelmeket és az azok I. r. alperes részére történt kézbesítéseket igazoló tértivevény másolatokat, a nem hiteles térképmásolatokat, a balatonfűzfői 351/3, 351/4 és 351/5 helyrajzi szám alatti ingatlanok hiteles tulajdoni lap-szemle másolatait, valamint a Balatonfűzfő Város Önkormányzat Képviselő testületének 2018. március 13-ai, március 20-ai és augusztus 28-ai jegyzőkönyveit, az alperes írásbeli ellenkérelméhez csatolt 2019. február 5. napján kelt Veszprém Megyei Kormányhivatal Veszprémi Járási Hivatal tájékoztató levelét, a Natura 2000.eea.europa.eu weboldal kinyomtatott példányát, a „Balatonfűzfő, ahogy mi látjuk” elnevezésű Facebook oldal tartalmát, a felperes által 9. sz. alatt becsatolt Veszprém Megyei Kormányhivatal Veszprémi Járási Hivatala közleményét, mely 2018. november 21. napján kelt, és mely igazolja, hogy ezen a napon a Balatonfűzfő belterület 351/4 és 351/5 helyrajz szám ingatlanok tekintetében Natura 2000 terület jogi jelleg került feljegyzésre a tulajdoni lap I. részére, a Veszprém Megyei Kormányhivatal Veszprémi Járási Hivatala 2018. november 20-án kelt levelét, mely szerint a Natura 2000 jogi jelleg bejegyzése az Agrárminisztérium kereste meg a Veszprémi Járási Hivatal Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főosztályát, mely alapján a járási hivatal vezető megkereste az osztályvezetőt a bejegyzés érdekében, ő, valamint dr. Rácz András környezet ügyért felelős államtitkár a természetvédelmi hatóságként eljáró megyei kormányhivatal kormány megbízottja részére írott 2018. november 19-én kelt levelét a Natura 2000 jogi jelleg feljegyeztetése tárgyában, továbbá a felperes által 11. sz. alatt csatolt Magyar Nemzet 2019. március 21-ei „Eltűnt egy kisebb erdő Balatonfűzfőn” című cikkét, továbbá a felperes „Balatonfűzfő ahogy mi látjuk” elnevezésű nyilvános Facebook csoportban elhelyezett bejegyzését.

Az Smtv. 12. § (1) bekezdése szerint ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tényt állítanak, híresztelnek vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlés mely tényállításai valótlan, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben és ehhez képest melyek a való tények.

A bíróság úgy találta, hogy a perrel érintett 2019. március 9-ei és március 21-ei alperesi cikkeknek a felperes által sérelmezett közlései csupán részben utalnak a felperesre akár közvetlenül, vezetékneve, akár teljes neve megjelenítésével, akár közismert tisztsége (polgármester) feltüntetésével. A bíróság az egyes közlések részletes tárgyalásánál fogja kifejteni, hogy mely közlések tekintetében nem állapítható meg a felperes érintettsége.

A bíróság vizsgálta, hogy a felperes által kifogásolt közlések, mint tényállítások igénylik-e az Smtv. 12. § (1) bek. szerinti személyiségi jogi jellegű védelmet, avagy azok a szabad véleménynyilvánításhoz fűződő alapjog értelmében az Alaptörvény IX. cikke szerinti védelemben részesülnek. A bíróság ugyancsak az egyes közlések részletes értelmezésénél fejt ki ezzel kapcsolatos álláspontját.

A Pp. 495. § (1) bek. szerint az Smtv. szerinti helyreigazító közlemény közzétételét az érintett személy vagy szervezet, az általa vitatott közlemény közzétételétől számított 30 napos jogvesztő határidőn belül írásban kérheti a médiaszolgáltatótól, a sajtótermék szerkesztőségétől vagy a

hírügynökségtől (a továbbiakban együtt: sajtószerv). A kérelemben meg kell jelölni a sérelmezett közleményt, a valótlan, illetve hamis színben feltüntetett tényállításokat, és – feltéve, hogy ezek közzétételét is igényli – a valós tényeket.

A felperes minkét cikke esetében a jogvesztő 30 napos határidőn belül kérte a helyreigazítás közzétételét az I. r. alperestől. Ezt a felperes által a keresetlevélhez csatolt felszólító levelek és azok kézbesítését igazoló térítvevény másolatok támasztották alá.

A Pp. 495. § (2) bek. c) pontja szerint a határidőn belül írásban megérkezett helyreigazítás közzétételét csak akkor lehet megtagadni, ha a kérelemben előadottak valósága nyomban megcáfолható.

Az ellenkérelemben előadottakkal egybehangzóan az alperes arra tekintettel hagyta figyelmen kívül a felperes helyreigazítási kérelmeit, hogy az ott előadottak valóságát nyomban megcáfолhatónak találta.

E körben mindenekelőtt a 8. sz. alatt benyújtott ellenkérelemhez csatolt, Veszprém Megyei Kormányhivatal Veszprémi Járási Hivatala által adott tájékoztatást kellett figyelembe venni, mely 2019. február 5. napján kelt és közokirat formájában került kiadásra a közhiteles földhivatali nyilvántartást vezető hatóság részről. Ebben a levélben a Veszprémi Járási Hivatal arról tájékoztatta a kérelmezőt, hogy a Balatonfűzfő belterületi 351/3, 351/4 és 351/5 helyrajzi számú, kivett közpark, kivett helyi közút és kivett közpark megnevezésű ingatlanok telekalakítás következményeként alakultak ki 2016-ban, és mindhárom ingatlan Natura 2000 oltalom alá tartozik, melynek ténye az ingatlan-nyilvántartásban is rögzítésre került. A területen a Natura 2000 oltalom nem szűnt meg.

A bíróság jelentősnek tartja azt, hogy a sérelmezett cikkek szerzője, mindkét cikkben kifejezetten utalt arra, hogy a cikkben tett állításait az érintett helyrajzi számú ingatlanok, Natura 2000 oltalommal érintettsége körében, a Veszprémi Járási Hivatal közokiratában foglaltak alapján jelentette meg.

Az átlagosnak tekinthető olvasó tehát mindkét cikk olvasása alapján tudomást szerzett arról, hogy a Natura 2000 oltalom az önkormányzat tulajdonát képező Balatonfűzfő belterületi 351/3, 351/4 és 351/5 helyrajzi szám alatti ingatlanok tekintetében fennállott a cikk írása és nyilvánosságra kerülése időpontjában, s ennek forrása hiteles.

Az alperesek által csatolt közokirat, a cikk megírásakor tehát hitelt érdemlően alátámasztotta azt a tényt, hogy a cikkben szerepeltetett önkormányzati tulajdonú ingatlanok Natura 2000 oltalom alatt állnak, s ez a természet védelméről szóló 1996. évi LIII. tv. 4. § h) pontja szerint különleges madárvédelmi területet, különleges természetmegőrzési, valamint kiemelt jelentőségű természetmegőrzési területnek kijelölt területet, illetve az Európai Unió által jóváhagyott különleges természetmegőrzési, valamint kiemelt jelentőségű természetmegőrzési területet jelent. A jogszabály 26.§ (2) bek. szerint a terület védetté, fokozottan védetté nyilvánításának tényét az ingatlan-nyilvántartásba fel kell jegyezni. A védettség feloldását követően pedig a védettség tényét törölni kell, mind a feljegyzést, mind annak törlését a természetvédelmi hatóság hivatalból kezdeményezi. A 275/2004(X.8.) Korm. r. az európai közösségi jelentőségű természetvédelmi rendeltetési területekről a 2. § h) pontja szerint, a Natura 2000 terület olyan közösségi jelentőségű terület, amely a rendeletben meghatározott eljárás eredményeként különleges természetmegőrzési, illetőleg kiemelt jelentőségű természetmegőrzési területként, az Európai Bizottság részére jelölésre került, és a jogszabály mellékletében szerepel. Ugyanezen paragrafus i) pontja szerint jóváhagyott Natura 2000 terület olyan közösségi jelentőségű terület, amelyet az Európai Unió az élőhelyvédelmi irányelv 4. cikkének (2) bek. szerinti bizottsági, vagy tanácsi határozattal jóváhagyott, és a jogszabály melléklete feltüntet. A jogszabály 4. § (1) bek. szerint a Natura 2000 területek lehatárolásának és fenntartásának célja az azokon megtalálható fajok és élőhelytípusuk kedvező természetvédelmi helyzetének megőrzése, fenntartása, helyreállítása, a Natura 2000 területek

lehatárolásának alapjául szolgáló természeti állapot, illetve a fenntartó gazdálkodás feltételeinek biztosítása. A (4) bek. is utal rá, hogy a Natura 2000 területeket az ingatlan-nyilvántartásban le kell határolni, azaz érintettségüket ábrázoló vázrajzot kell róluk készíteni.

A 14/2010.(V.11.) Kv.VM. r. melléklete különleges madárvédelmi területként határozza meg a Balaton-felvidéki Nemzeti Park Igazgatóság működési területén található különleges madárvédelmi területeket, ezen belül a melléklet 2.1.14. pontja feltünteti Balatonfűzfő 352/5, 353, 354/2 helyrajzi számú ingatlanokat, az 5. sz. melléklet a kiemelt jelentőségű természetmegőrzési területek között 2. alpontban a Balaton-felvidéki Nemzeti Park Igazgatóság működési területén található kiemelt jelentőségű természetmegőrzési területeket sorolja fel, ezen belül 2.5.14. pont alatt a Balatonfűzfő 352/5, 353 és 354/2 helyrajzi számú ingatlanokat. A 351/3 helyrajzi számhoz tartozó hiteles tulajdoni lap III. részének 2. pontja jelöli, hogy telekalakítással 2016-ban jött létre a 351/3 helyrajzi szám alatti ingatlan, mégpedig az előzőekben a jogszabályi mellékletben felsorolt 352/4, illetve a 351/1 sz. helyrajzi számú ingatlanok telekalakítása során.

A Pp. 496. § (4) és (5) bek. szabályozza, hogy a sajtó-helyreigazítási perben benyújtott keresetlevélnek a Pp. 170. §-ában meghatározottakon túl mi mindent kell tartalmaznia, illetve milyen iratokat kell a keresetlevélhez csatolni. Eszerint a felperes keresetlevelének tartalmaznia kell az igényelt helyreigazító közleményt, a sérelmezett közleményt, a valótlan, illetve a hamis színben feltüntetett tényállítások megjelölését, továbbá ha a felperes ezek közzétételét is igényli, a valós tények megjelölését, az arra vonatkozó tények előadását, hogy a felperes a helyreigazítást törvényes határidőben igényelte az alperestől és csatolni kell a keresetlevélhez az ezzel kapcsolatos igazolást, valamint a kifogásolt közleményt tartalmazó sajtóterméket is. A szabályozásból következik, hogy a felperes ezeken túl további bizonyítékok csatolására nem köteles.

A korábban hatályban volt polgári perrendtartás 342. § (2) és 345. § (2) bekezdéshez kapcsolódó PK 14.sz. állásfoglalás I. pontjában került megfogalmazásra, hogy a sajtóközlemény kifogásolt tényállításának valóságát a sajtószerv köteles bizonyítani. A hatályos Pp. 495. §-hoz fűződő indoklás utal arra, hogy az új polgári perrendtartás szabályozása magáévá tette a PK 14.sz. alatti állásfoglalásba foglaltakat, mely egyúttal meg is erősíti, hogy az alperesi sajtószerv köteles bizonyítani, hogy a cikkben foglalt és a felperes által kifogásolt tényközlése valós tartalmúak.

A bíróság az okirati bizonyítékok között jelentőséget tulajdonított az alperesek által ellenkérelmükhöz becsatolt kormányhivatali tájékoztatólevélnek.

A Pp. 320. § (5) bek. szerint olyan tényre vonatkozóan, amely okirattal bizonyítható, a bíróság az egyéb bizonyítást mellőzheti.

A szabályozás kiemelt jelentőséget tulajdonít az okirattal bizonyítható tények esetében az okiratnak, mint bizonyítéknak. Az alperesek által becsatolt hivatalos levél kétséget kizáróan a Pp. 323. § (1) bekezdése szerinti közokirat, mivel a közokirat olyan papíralapú vagy elektronikus okirat, amelyet a bíróság közjegyző vagy más hatóság, illetve közigazgatási szerv ügykörén belül, a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelő módon állított ki.

A sajtószerv a megelőző helyreigazítási eljárásban arra köteles, hogy birtokában legyen olyan bizonyíték, mely a helyreigazítás iránti kérelemben előadottak valóságát nyomban megcáfолhatja. A bíróság úgy találta, hogy az alperesek által becsatolt közokirati formában kiállított tájékoztatás olyan bizonyítéknak volt felfogható, mellyel a felperesi kérelemben előadottak valósága nyomban megcáfолható volt. A felperes ugyanis már a helyreigazítási kérelemben azt kifogásolta, hogy a cikkek állításával szemben, a cikkekkel érintett önkormányzati tulajdonú Balaton-parti területek nem tartoznak Natura 2000 oltalom alá. Ehhez képest, az újságíró kezében lévő irat határozottan és félre nem érthető módon azt a tájékoztatást adja, hogy az érintett önkormányzati tulajdonú ingatlanok Natura 2000 oltalom alatt állnak, s ez az ingatlan-nyilvántartásba be is van jegyezve.

Ebből következően mindkét cikkben alapvetésnek felfogható állítás, miszerint a balatonfűzfői parton kivágott fák Natura 2000 oltalom alatt álló területről kerültek kivágásra.

A bíróság ütköztette az alperesek által csatolt közokiratot, a felperes által már keresetleveléhez csatolt hiteles tulajdoni lapmásolatot, mely a 351/3 helyrajzi szám alatt elfekvő ingatlan adatait rögzíti. A szemlemásolat kétségkívül közokiratnak minősül, hiszen a fentebb idézett közokiratokra vonatkozó rendelkezésekkel megfelelésben áll. Ugyanakkor a hiteles tulajdoni lap szemlemásolat nem tartalmaz Natura 2000 oltalom bejegyzést az ingatlan vonatkozásában.

Megjegyzi a bíróság, hogy a felperes maga is elismerte, hogy 2018. november 21-ével a másik két helyrajzi szám alatt fekvő ingatlanra a Natura 2000 oltalom bejegyzésre került.

A bíróság jelentőséget tulajdonított annak, hogy a három ingatlanból kettő valóban Natura 2000 oltalom alatt állott, a cikk megírása és nyilvánosságra hozatalának időszakában. A három ingatlan közül egy 2018. november 16-ai hiteles tulajdoni lap szemlemásolat szerint nem állt Natura 2000 oltalom alatt, ugyanakkor az alperesi cikk alapját képező tájékoztatólevél ehhez képest később keletkezett. Ekként annak tartalma a cikk megjelenésének időpontja tekintetében a környezetvédelmi besorolást, a védettség tényét alátámasztja. A felperes által csatolt Veszprém Megyei Kormányhivatal Veszprémi Járási Hivatala közokiratai dokumentálták, hogy 2018. november 20-án, tehát a cikk megírását megelőző időpontban a 351/4 és 351/5 ingatlanok Natura 2000 besorolás alá kerültek.

Mindebből a bíróság azt a következtetést vonta le, hogy a cikk megírásakor a balatonfűzfői partvonalon elhelyezkedő vízparti önkormányzati tulajdonban álló területek különleges besorolást kaptak, madárvédelmi és tájvédelmi oltalom alatt álltak, mely ott zajló fakivágások tekintetében környezetvédelmi hatósági, engedélyezési eljáráshoz kötött környezetalakítást feltételez.

A felperes maga sem vitatta, hogy a három terület közül az egyiken történt fakivágás, melynek alapja a balatonfűzfői önkormányzat képviselő testületének határozata, mely a Natura 2000 oltalom bejegyzését megelőző időszakban keletkezett annak tudatában, hogy oltalom nem áll fenn az ingatlanokon. Ekkor szükségképpen fakivágásokkal együtt járó sportpálya építésről határozott ezen területek tekintetében a települési önkormányzat képviselő testülete. Döntésük meghozatalakor tehát nem kellett számolniuk Natura 2000-es oltalom miatti tilalmakkal, engedélyekkel. Ehhez képest a perrel érintett cikkek szerint a sportcentrum építésére kiszemelt terület különleges besorolásáról az önkormányzati képviselőket sem tájékoztatták a beruházással kapcsolatos testületi szavazások előtt. Kétségkívül nem tájékoztathatták a képviselőket a szavazás időpontjában védettségről, hiszen a felperes által csatolt Natura 2000 oltalom bejegyzését dokumentáló iratok a képviselő testületi szavazás időpontjához képest később keletkezettek. Minthogy azonban a perrel érintett cikkel ezzel kapcsolatos közlései tekintetében a felperes érintettsége nem állapítható meg, a bíróság ennek a körülménynek a helyreigazítási kérelmek elbírálása tekintetben nem tulajdonított ügydöntő jelentőséget. A bíróság azért sem tulajdonított ennek jelentőséget, mert maga a fakivágás a képviselő-testület ezzel kapcsolatos határozatához képest később, a cikk megjelenésének időpontjához közeli 2019. január-februári időszakban bonyolódott le. Ekkor az érintett területek Natura 2000 oltalom alatt álltak, mely a korábban meghozott képviselő-testületi döntések esetleges változását, felülvizsgálatát eredményezhette volna.

Azaz: a 2019 telén foganatosított fakivágás ténye nem áll, illetve nem kellett, hogy álljon közvetlen ok-okozati kapcsolat a 2018 augusztusában megszületett képviselő-testületi határozatokkal. A döntések végrehajtását befolyásolhatta volna az időközben bekövetkezett oltalom bejegyzés. A cikk szerzője tehát kétségkívül a felperes mint polgármester felelősségét fessegeti, olyan új megváltozott körülményeket is figyelembe véve, mint a fakivágással érintett területek környezetvédelmi okú védelme.

Egyetértett a bíróság az alperesek védekezésével a tekintetben, hogy a cikkek témája egy olyan országos jelentőségű közéleti vita, melynek nyilvános megvitatásához fontos érdek fűződik. A Balaton-part közvetlen környezetének megóvása, védelme nem kizárólagosan a balatonfűzfői lakosság, nyaralók „belügye” hanem országos jelentőségű kérdés, mely minden magyar állampolgárt érint.

A PK 12. sz. állásfoglalás III. pontja szerint, véleménynyilvánítás, értékelés, bírálat, valamint a társadalmi, politikai, tudományos és művészeti vita önmagában nem lehet sajtó-helyreigazítás alapja. A sajtóközlemények körében a társadalmi, politikai, tudományos és művészeti tárgyú vita szabad kibontakoztatása a társadalmi fejlődés nélkülözhetetlen feltétele, közéleti aktivitásra ösztönöz, társadalomformáló és személyiségalkotó hatású. Az ilyen vitával kapcsolatos véleménynyilvánítás, értékelés, bírálat általában nem lehet sajtó-helyreigazítás tárgya, mert a sajtó-helyreigazítás a tényállításokra korlátozódik. Az ilyen tárgyú közlemények olyan tényállításokat, tényközléseket is tartalmazhatnak, melyekre vonatkozóan esetenként éppen a rendelkezésre álló előzmények, adatok alapján állított, illetve feltételezett tények valósága vagy valótlanúsága a vita tárgya. Ez esetben sem lehet tehát helye sajtó-helyreigazításnak, és akkor sem, ha a tényállítás nem annak a személyére vonatkozik, aki igényt kíván érvényesíteni. A társadalmi, politikai, tudományos, művészeti vita eldöntése nem a sajtó-helyreigazítási eljárásra tartozik.

Más megítélés alá esik a bírálat, értékelés, ha a sajtóközlemény a megbírált személyt tévesen idézi, és ezzel a megbírált személyiségét érintően tesz vagy fejez ki valótlan tényállítást, illetőleg tüntet fel való tényt hamis színben. A tényállítás az egyéb törvényi feltételek fennállása esetén sajtó-helyreigazítás alapja lehet.

E körben a bíróság azt tartja fontosnak kiemelni, hogy az alperesi cikkek a felperes, mint megbírált személyt nem idézték tévesen, hiszen a felperes által becsatolt Facebook bejegyzések, illetve a Magyar Nemzet 2019. március 21. napján megjelent cikkében a felperessel készült riport, felperestől származó közlései tartalmukat, lényegüket tekintve pontosan kerültek ismertetésre a perrel érintett cikkekben. Az, hogy a felperes által közöltekkel a cikk szerzője nem ért egyet, azzal kapcsolatban aggályait fejezi ki, és a cikkekben szerepeltetett egyéb körülményekkel ütköztetve vonja le a felperesétől eltérő következtetéseit, a sajtó-helyreigazítást kizáró körülmény. Az alperesi cikkekben megformált újságírói vélemény ugyanis a véleménynyilvánítás alkotmányos védelmét élvezzi, különös tekintettel arra, hogy az olvasó magából a cikkekből képet kap az újságírói állásponttal szemben álló felperesi álláspontról. A bíróság megvizsgálta a felperesi Facebook posztban és a Magyar Nemzet interjúbán szereplő közlések tartalmát, és az újságcikkekben ismertetett felperesi álláspontot. A bíróság úgy találta, hogy a cikk nem teljeskörűen, de a felperesi álláspont lényegi elemeit bemutatva idézte a felperesi álláspontot. Azt a bíróság az alperesek terhére nem értékelte, hogy a felperes úgy a Facebook posztjában, mint a Magyar Nemzet számára adott interjúbán sem tért ki arra, hogy a Natura 2000 oltalom fennállása az önkormányzat képviselő-testületének beruházással kapcsolatos döntését követően vált számára is világgosszá.

A bíróság fontosnak tartja kiemelni azt, hogy amikor a sajtó-helyreigazítási perben mérlegelésre kerül a valóság bizonyítása körében, a sajtószerv rendelkezésére álló bizonyíték a bíróságnak azt kell szemelőtt tartania, hogy a cikk megjelenésekor a cikk szerzője milyen adatok birtokában írta meg a cikket. Amennyiben a cikk alapját képező dokumentumok, jelen esetben a közokirati formában rendelkezésre álló tájékoztatás, mindenki által hitelesnek tekintendő, úgy a későbbiekben felmerülő, a tájékoztatással részben ellentétesnek látszó, újabb keletű tájékoztatás nem vezethet a sajtószerv felelősségének megállapítására. Ez ugyanis arra a gyakorlatra vezetne, hogy az újságíró nem bízhat a cikk alapját képező közokirat tartalmában. A valóság bizonyítása a fentebb ismertetett

jogi szabályozás körében kétségtelenül a sajtószervet terheli, ennek azonban a sajtószerv eleget tett a cikk megírásakor rendelkezésére álló, kormányhivatal által kiadott tájékoztatólevél becsatolásával.

Az egyes közlések részletes értékelése

I. A 2019. március 9-ei cikkben sérelmezett egyes közlések:

I.1.

„Brutálisan kiirtották a védett balatoni erdőt a polgármester parancsára”

A felperes sérelmezte azt a közlést, hogy a védett balatoni erdőt nem a felperes parancsára irtották ki.

A bíróság úgy találta, hogy a cikk címe kétségtelenül túlzó a tekintetben, hogy a balatoni erdő kivágására a polgármester parancsára, azaz utasítására, mintegy kényszerítése alapján került sor. Ugyanakkor a PK. 12. sz. állásfoglalás II. pontjában kifejtettek szerint a sajtó-helyreigazítás iránti igény elbírálásánál, a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni. A kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni, a sajtóközlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni, és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is. A helyreigazítást kérő személyének megítélése szempontjából közömbös részletek, pontatlanságok, lényegtelen tévedések nem adnak alapot helyreigazításra.

A bíróság a szöveg egészét alapul véve arra jutott, hogy a címet követően, a szöveg második mondata kifejezetten visszautal a Balaton-parti területen dolgozó fakivágókra, mint forrásaira. Ezek szerint a fák kivágására a balatonfűzfői polgármester, tehát a felperes megbízása alapján került sor. A szöveg arról egyértelműen tájékoztatást ad, hogy a helyszínen dolgozó fakivágók és a környéken lakók kérdésére adták a polgármesterre utaló válaszukat. A következő bekezdésben a cikk szerzője utal a felperes Facebook posztjára, amelyet tartalmát tekintve pontosan idézett abból a felperes fakivágást alátámasztó álláspontja, azaz a helyszínen létesülő sportcentrum mint beruházás, fejlesztés. Felperesi magyarázata megjelenik, és a felperes által csatolt Magyar Nemzet interjúból, és felperesi Facebook posztból is az derül ki, hogy a felperes ha nem is parancsolta, de mindenképpen támogatta beruházást. Fontosnak tartotta a sportpályák építését, mely szükségképpen a területen lévő fák, legalább részbeni kivágásával valósulhat meg. Az, amit a felperes a megnyilvánulásaiban hangsúlyoz, hogy a sportpálya kiépítésének önkormányzati tulajdonú területre eső részén csak veszélyes fákat vágtak ki, a felperes által bizonyításra nem került. Amennyiben pedig a felperes a valótlannak tekintett állítások helyetti valóságot kívánja nyilvánosságra hozni, úgy ezen közlések valóságának bizonyítása a felperest terheli. A felperes e körben hiteltérdemlő bizonyítékot nem csatolt. E tekintetben csak saját állítása állt rendelkezésre, melyet a bíróság bizonyíték hiányában elfogadni nem tudott.

A bíróság a cikk megítélésének során azt is figyelembe vette, hogy a cikk címe központi szerepben van. Általánosan ismert, hogy a cím a figyelem megragadására alkalmas kell legyen, így az ott szereplő túlzó, esetleg pontatlan megfogalmazás nem feltétlenül vezet az olvasó megtévesztésére. A bíróság a cikk egészének vizsgálata alapján arra jutott, hogy az olvasó a cikk egészéből képet kap arról, hogy a fakivágás szorgalmazása a felperes részéről valós. Így a kifogásolt kifejezés (parancsára) nem formális jelentése alapján ítélandó meg, hanem a teljes szöveggörnyezeten belül szerzett, pontosan valóságtartalma alapján.

I.2.

„A több ezer négyzetméteres területnek az elmúlt napokban, egy láthatóan amatőr favágó kommandó esett neki, akik a balatonfűzfői polgármester Marton Béla megbízására hivatkoztak, amikor a környék lakói kérdőre voltak őket.”

A felperes e körben is azt a közlést sérelmezte, hogy a fák kivágására nem a felperes adott megbízást az állítólagos favágó kommandónak.

A bíróság annak tulajdonított jelentőséget a közlés elbírálásánál, hogy a szöveg szerint a környék lakói kérdésére válaszoltak a fakivágók ekként. A szöveg tehát arról tájékoztatja az olvasókat, hogy a környékbéliek megkérdezték a területen ténykedő favágókat arról, hogy milyen megbízás alapján vágnak fát, akik a lakók elmondása szerint, a felperes megbízásából dolgoztak. Ez a közlés nem azt a tényállítást foglalja magában, hogy a fakivágók a felperes parancsára, utasítására, megbízása alapján vágtak ki fát, hanem azt, hogy a fakivágásra felfigyelő lakók kérdésére az ott dolgozók a felperest jelölték meg megbízónak. A bíróság úgy találta, hogy az átlagosnak tekinthető olvasó ennek alapján nem azt a következtetést kell, hogy levonja, hogy bizonyosan a felperes megbízása alapján vágtak ki fákat, hanem azt, hogy a közéleti ügygel kapcsolatban érdeklődő lakók szerint a favágás a felperes megbízásával történhetett. Önmagában a mondatban megjelenő többszörös áttétel az állítás feltételeességét fejezi ki. Ezért a bíróság ezt a közlést, mint valótlan tényállítást nem fogadta el, és nem kötelezte a sajtószervet a helyreigazításra.

I.3.

„A Marton nyomására korábban meghozott önkormányzati döntések miatt.”

Ezen közlés tekintetében a bíróság úgy találta, hogy a „A Marton nyomására” kifejezés azt az újságírói véleményt fejezi ki, hogy a felperes szerepe a területen lebonyolítandó beruházás tekintetében támogató volt, sőt a felperes a beruházás végrehajtását kifejezetten szorgalmazta. A bíróság áttanulmányozta a felperes által keresetleveléhez csatolt 2018. márciusi és augusztusi képviselő-testületi jegyzőkönyveket. Ebből a bíróság arra jutott, hogy a felperes és a képviselő-testület előtt a beruházás érdekében érvelő Marton András, a felperes fia a beruházás végrehajtása, megvalósítása mellett érveltek. A bíróságnak az előtte korábban folyamatban volt 40.P. ... sz. perből hivatalos tudomása is van arról a körülményről, hogy Marton András beruházással kapcsolatos terveit a felperes kifejezetten támogatta. A korábbi perben ugyancsak a 24.hu Szerkesztősége és kiadója szerepeltek alperesként. Így az ottani perben nyilvánosság elé tárt cikkben szereplő adatok a jelen per alperese számára is ismert körülmények. Mindemellett a felperes által csatolt Magyar Nemzet interjú is azt a körülményt támasztja alá, hogy a felperes is megvalósítandónak, fontosnak, támogatandónak találta a beruházást, mely szükségképpen fakivágással is járt, ahogy azt fia, Marton András a 2018. augusztusi jegyzőkönyvben maga is elismerte. A bíróság az újságíró szabadságába tartozónak találta, hogy a terv szorgalmazásában betöltött felperesi szerepet nyomásként értékelje figyelemmel arra is, hogy a település polgármestere a felperes, így az ő álláspontja a település életében szükségképpen súllyal bír.

I.4.

„Mert ezt döbbenet, hogy a polgármester a hosszú ideje zajló viták ellenére meg meri lépni ezt a környezetrombolást.”

A bíróság e körben is azt emeli ki, hogy a felperes által becsatolt Facebook poszt és a Magyar Nemzetben vele készített interjúban általa is elismert megnyilvánulásai kifejezik, hogy a felperes kifejezetten szükségesnek, indokoltnak, a település számára értékesnek találta a sportcentrum létesítését, mely beruházás szükségképpen magában foglalta a területen lévő fák kivágásának szükségességét. Ekként az újságíró megfogalmazása valótlannak nem tekinthető.

Egyebekben pedig a tényközlés, miszerint a felperes meg meri lépni a környezetrombolást, a cikk szerzőjének előbbiekben ismertetett, körülményeken alapuló felháborodását, véleményét tükröző

mondatba ágyazottan jelenik meg. A bíróság a környezetrombolás szót nem mint bűncselekményre utaló kifejezést vette figyelembe, mivel álláspontja szerint a szöveg nem büntetőjogi felelősségrevonást fogalmaz meg, hanem a kifejezés a környezet rombolását, mint az élő környezet, a fák kivágásának, elpusztításának tényét jelenti.

Azt a kifejezést, hogy a polgármester „meglépi” a cselekedetet, a bíróság ténszerűnek találta a tekintetben, hogy a felperes kifejezetten a fák kivágását magában foglaló beruházás mellett tör lándzsát úgy a Facebook posztjában, mint a vele készült interjúban. A mondat egésze véleményt fogalmaz meg, illetve tükröz. Mégpedig az újságíró álláspontját azzal kapcsolatban, hogy a felperes továbbra is olyan fakivágást szorgalmaz, melyet hosszabb ideje közéleti vita övez. Ezt az újságírói álláspontot a bíróság a véleménysszabadság körében értékelte.

A bíróság a szöveggörnyezet egészen belül kifejezetten figyelembe vette azt is, hogy a cikk további, a felperes által nem sérelmezett részei említik a felperes fia, Marton András strandröplabda pályákat szorgalmazó magatartását. Az újságíró számára is megengedhető annak a véleménynek a megformálása, nyilvánosságra hozatala, hogy a polgármester és bármilyen beruházás, vállalkozás, gazdasági vonzattal is járó tevékenység végzése erkölcsileg helyteleníthető lehet, ha az abban érintett személy a legközelebbi hozzátartozói viszonyban áll a település polgármesterével.

II. A 2019. március 21-ei cikkben sérelmezett közlések:

II.1

„Letarolták a tóparti erdő jelentős részét a balatonfűzfői strand melletti szakaszon.

A közlés tekintetében a bíróság úgy találta, hogy a felperes érintettsége nem állapítható meg.

A teljes mondat sem szerepelteti a felperest, mint a tóparti erdő kivágásában érintett személyt. Az olvasó számára az a jelentés világlik ki a mondat tartalmából, hogy a tóparti erdő jelentős részének kivágása (letarolása) az önkormányzat döntésén alapult, mely döntés célja, hogy a területen strandröplabda centrumot alakítsanak ki. A szöveg tartalmazza még az utalást arra, hogy a sportcentrum ötlete a felperes fiához kapcsolódik. Ennek azonban nincs olyan hangsúlya, mely a letarolás kapcsán a felperes személyét helyezné középpontba.

II.2.

„A fák kivágása után Marton Béla polgármester a fűzfői Facebook fórumán azt állította, hogy az erdő szimpla építési terület volt.”

A közlés tényállítás, amennyiben a felperesi álláspontot, mint tényt közli az olvasókkal. Ugyanakkor maga a felperes is elismerte, hogy Facebook fórumán azt nyilatkozta, hogy az érintett erdő építési terület volt. A sérelmezett mondatot követően, a cikk szerzője szöveghűen közli a felperes Facebook posztjában szereplő kijelentését, a terület beépíthetősége kapcsán. Ekként a bíróság úgy találta, hogy a sérelmezett közlés valótlán tény nem tartalmaz.

II.3.

„Marton később is hárított minden felelősséget és a 24.hu cikkét is betámadta, azt állítva, hogy a strand és a Sirály kikötő közötti terület az önkormányzat tulajdonában van, és nem Natura 2000-es besorolású.”

A cikk ezen mondata ténszerűen tartalmazza a felperes állítását, miszerint a felperes valóban azt állította a Facebook posztban, hogy környezetvédelmi besorolás alatt nem áll az önkormányzat tulajdonában álló terület. A felperes azonban azt sérelmezte, hogy az első tagmondat szerint ő maga minden felelősséget hárított a fák kivágása kapcsán.

A bíróság úgy találta, hogy az újságíró szabadságába tartozik a kifejezésnek a megválasztása, mellyel a felelősség hárításának tekintette a felperes közügyben elfoglalt határozott álláspontját. A cikk szerzője az összes körülmény alapján, mely egyébként a cikkből is lényegét tekintve kiviláglik, a fakivágással kapcsolatos polgármesteri felelősség mellőzésének tekinti a felperes magatartását, mely a Natura 2000-es oltalom tagadásában áll. A bíróság ezt az újságírói álláspontot a vélemény szabadság körébe tartozónak tekintette.

II.4.

„A polgármester ezúttal is tagadta, hogy védett lenne a letarolt rész és azt állította, hogy csak a veszélyes fákat vágatták ki.”

E körben a kifogásolt közlést megelőző, azzal egy bekezdést alkotó mondat tényszerűen utal a felperessel készült és a felperes által be is csatolt Magyar Nemzet interjú tartalmára. Az olvasó számára egyértelmű, hogy a cikk szerzője arról számol be, hogy a felperes a Magyar Nemzet hasábjain is azt állította, hogy a kivágott fák nem védett területen álltak, és állítása szerint a tényleges kivágás ezeken a területeken csak veszélyes fákat érintettek. A szöveg tartalmilag megegyezik a felperes által a Magyar Nemzet interjújában elmondottakkal. Az, hogy a felperes ezt az álláspontot hangoztatta, a tényeknek megfelel.

II.5.

„A 24.hu birtokába került hivatalos dokumentum szerint ez azonban nem igaz. A három helyrajzi szám alatt nyilvántartott terület már hosszú ideje védettséget élvez, és jelenleg is Natura 2000-es oltalom alatt áll mindhárom.”

A bíróság ezen közlés tekintetében a sajtó-helyreigazítás iránti kérelmet azért utasította el, mert a közlés tartalmilag szoros összefüggésben áll az előtte szereplő bekezdésben foglaltakkal, annak szerves részét képezi tartalmilag. A szöveg a felperesi álláspont és az azzal ellentétes álláspont alapját képező közokirattal dokumentált tények ütköztetését végzi el.

A bíróság e körben visszautal a fentebb már kifejtettekre, miszerint a cikk szerzője a cikk megírásakor közokiratban dokumentált tényeket ismert meg és hozott nyilvánosságra. Így a közlések valóságát a felperes bizonyította.

II.6.

„A Natura 2000-es oltalom a természet rongálással sem szűnik meg.”

Ezen mondat vonatkozásában a bíróság úgy találta, hogy a közlés nem a felperesre vonatkozó tényállítás, hanem olyan általános alperesi álláspont, mely nem valósítja meg a felperes érintettségét. Kétségtelen tény, hogy a cikk egésze, tehát a teljes szöveggörnyezet hangsúlyosan boncolgatja a felperes szerepkörét a fakivágás körében. Ugyanakkor ez a mondat olyan általános érvényű kijelentés, amely a felperes személyétől és szerepkörétől függetlenül igaz lehet. Azt fejezi ki ugyanis, hogy amennyiben a Natura 2000-es oltalom követelményeit nem veszik figyelembe, és a védett környezetbe nyúlnak a védett környezet megsemmisítése céljából, az a Natura 2000-es oltalom tényét nem szünteti meg.

Mindezek miatt a bíróság ezen közlés vonatkozásában sem találta megalapozottnak a helyreigazítás iránti kérelmet.

A bíróság arra is rámutat, hogy a felperes által kért helyreigazítás az általa sérelmezettként szerepeltetett mondatra nem reflektál. A kért helyreigazítás szövege olyan általános, a cikk egészének tartalmára utaló szöveg, mely jelentős részben a felperes szubjektív, összegző álláspontját kívánja érvényre juttatni, nem pedig az egyese általa sérelmezettnek talált közlések, mint tényállítások valótlanágát kifogásoló és cáfoló tartalom.

II.7.

„Úgy tudjuk, a sportcentrum építésére kiszemelt terület különleges besorolásáról az önkormányzati képviselőket sem tájékoztatták a beruházással kapcsolatos testületi szavazások előtt.”

A közlés nem tartalmaz a felperesre vonatkozó kapcsolatot, ekként nem teljesül az Smtv. 12. § (1) bek. első fordulata: a felperes érintettsége a közlés tekintetében nem állapítható meg.

Megjegyzí a bíróság, hogy a közlés tényszerűen igaz, hiszen az önkormányzati tulajdonban álló beruházással, azaz fakivágással is érintett területek vonatkozásában 2018. január, azaz a képviselő-testületi határozat megszületésekor nem kaptak tájékoztatást a képviselők arról, hogy a területet Natura 2000 besorolás alatt állnának. Ez a rendelkezésre álló hivatalos iratok alapján azért volt lehetséges, mert akkor a besorolás még nem volt dokumentált, illetve az oltalom nem állt fenn. De legalábbis arról a képviselő-testületnek láthatóan nem volt tudomása.

A bíróság összességében azzal sem értett egyet, hogy a felperes által kért helyreigazítás kevésbé felel meg az Smtv. 12. § (1) bekezdésében foglaltaknak. Eszerint ugyanis ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tényt állítanak, híresztelnek vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlés mely tényállításai valótlan, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben és ehhez képest melyek a való tények. A felperes által kért közlemény olyan tartalmú, melyből nem tűnik ki, hogy a felperes által sérelmezett egyes közlések mennyiben valótlan tartalmúak, illetve mennyiben tüntetnek fel vele kapcsolatban való tényeket hamis színben. Hiszen a kért szöveg általánosan és összefoglalóan fejezi ki azt, hogy a felperes nem adott Balatoni erdő kiirtására utasítást, és e körben nyomást sem gyakorolt a képviselő-testületre, mint döntéshozóra, illetve a felperes nem adott valótlan tájékoztatást a partmenti fakivágásokkal érintett terület besorolásáról, védettségéről. A kért helyreigazít tartalmához képest a felperes számos olyan közlést sérelmez, amelyek a kért helyreigazításhoz képest eltérő, illetve ahhoz képest sokkal konkrétabb tartalmat jelenítenek meg. Ekként a felperes által kért helyreigazítás nem alkalmas az esetleges valótlanságok láttatására és kiküszöbölésére sem.

A fentiek alapján a bíróság a keresetet elutasította. A fentiek szerint pervesztesnek minősülő felperes köteles a perrel felmerült költségek megfizetésére a Pp.83 § (1) bek. alapján.

Perköltségként merült fel az alperesek oldalán keletkezett ügyvédi munkadíj, melyet az alperesek költségjegyzék csatolásával támasztottak alá a Pp. 81. § (5) bek. szerint.

Az eljárás feljegyzett illetékét a pervesztes felperes köteles viselni utólagosan a Pp. 101. § (1) bek. és 102. § (1) bek. alapján.

Budapest, 2019. május 21.

Dr. Schöck Beatrix s. k.
bíró